

CANSONS NOVAS

PER LOS PAGESOS.

Dictadas del Juny
tretas dels pagesos
ab altres enredos
del any que nos cull,
quan arriba al temps
de arreplegá lo fruit,
trevall y cabal
tot hu te perdut.

Jo vos diré la idea
que porta lo pagues,
quan som al Setembre
que es un florit mes,
ya passa quimera
si podrá sembrá,
ó sil sementé
vindrá molt tardá.

Ja som al Octubre
cau lo sementé
tira lo gra á la terra
com que no valgues re;
el que non te, ne busca
altre ne va á comprá,
no pensa en lo ibern
si tindrà prou pá.

Entran al Desembre
cerca de Nadal,
éll va á la botiga
que so fet del cabal?
se compra un pronostich
per veure lo que diu
si dona neus ó aygua
lo pages sen riu.

Deu sè un bon astrolech
quil' pronostich fa,
se guia en las llunas
lo temps que farà;
y porque nol' tracteu
que es un mentidé
diu, Dèu sobre tot,
éll que tè podé.

Si ploye bastan
al mes de Janer
culliriam oli,
ordi, blat també,

mes com lo pronostich
sempre va de boix,
engaña als pagesos
com á borinots.

Si al Janer no plou
y la pega en jelá,
lo un diu al altre
que mal temps mos fa!
l' altre li respon
ple de bona fé,
lo Maig y lo Abril
élls hu han de fè.

Si plou al Febrer
no están molt contens
que l' aygua no's bona
segons en quin temps;
nous refieu massa
del mes de Febrer,
de cap ú de cua
sempre la de fè.

Si lo Mars marseija
nous refieu de éll
castiga la aubella
y mata lo añell;
es com lo pronostich
sempre va de boix,
fa calamarsadas
bens y gambayrots.

Entrem al Abril
sol sè molt ayxut
si per sant March ploye
no hi ha res perdut;
éll es molt Cain
també molt estret,
deixá morí á sa mare
bore al riu de set.

Be sant Pere Martri
lo pages va al camp
á la ma sen porta
algun brot de ram;
quan veu lo sembrat
sen posa á plorá
que per falta de aygua
no pot espigá.

Arriván al Maig
en gran desconsol,
acomptes de ploure
marinada y sol;
diuen los logreros
amos som del any
perque los pagesos
se ajenollarán.

En entran al Juny
ab molta tristó
las falses reposan,
també lo segadó:

los porrons no raijan
y está sech lo bot,
topins y payellas
no veuhén lo foch.

Som al Juriol
las penas dobladas
no cal raure la era
tampoch portá garbes;
las mulas no corren
menos fe pallés,
aquí está acabada
la fé del pages.

Mes éll per aixó
no está escarmentát
sense éll nos pot viure
que es en veritat:
entre éll y la terra
tot lo mon manté,
que dels menestrals
no mos menjam ré.

Som á mitj Agost
passan los artistes
á cobrá conductes
y poques visitas;
no sels apedrega
en élls per ayxó
que aguarden la paga
en altre ocasió.

Ja torna lo Setembre
cau lo sementé
lo pages rumia
com hu podrá fé;
lo un cerca mitjé
l'altre busca grá,
ahont hu han perdut
hu han de aná trobá.

No hi ha cap ofici
de mes gran honor
que tot l' any treballa
al voler del Señor:
los altres oficis
tots tractan jornal
consertan la paga
segons lo treball.

Á Capellans y Frares
señors als dirán
pero sense paga
cap feyna élls fan;
naixensa y anterro
sels ha de pagá,
y á son volér
auras de enterrá.

Mirau los marxans
també als botigués
lo poch que despatxan
lo any que nos cull res:
sabatés y sastres
pérdan lo cabal,
lo un pert la forma
y l' altre lo didal.

Jam miro als logreros
que lo any que nos cull
am tota la estopa
no sels tapa lo cul:
vine, pages, vine,
anguany que tinch
lo blat, va á tres duros
pagamel á sinch.

Qui ha fet la cansó
Antonia sen diu
noy veu al ivern
y es ciega al estiu:
lo poch que tenia
hu ha perdut sembran,
y ara si vol viure
ha de aná cantán.

FI.

REUS: Reimpres per Joan B. Vidal.—Any 1850.

